

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 828/2015-41

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. apríla 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Advokátska kancelária, Novomeského 25, Pezinok, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 305/08 (predtým v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 267/03) a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 305/08 porušil základné právo [REDAKOVANÉ], aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 305/08 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. [REDACTED] priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 296,44 € (slovom dvestodevät'desiatšesť eur a štyridsaťštyri centov), ktorú je Okresný súd Pezinok povinný vyplatiť na účet jeho advokátky JUDr. Emílie Korčekovej, Advokátska kancelária, Novomeského 25, Pezinok, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Vo zvyšnej časti sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 828/2015-14 zo 16. decembra 2015 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Pezinok II (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 305/08 [(predtým v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 267/03) ďalej aj „napadnuté konanie“].

1.1 Z obsahu sťažnosti vyplynulo najmä, že:

«Podpísaný sťažovateľ (obeť prieťahov zavinených porušovateľom, obeť porušenia Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, obeť extrémne dlhého občianskoprávneho konania) podáva týmto prostredníctvom splnomocnenej advokátky JUDr. Emílie Korčekovej návrh na začatie konania - sťažnosť o porušení základných práv a slobôd pred Ústavným súdom Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod č. k. 5C 305/2008 (predtým pod č. k. PK 25C 267/03 na Okresnom súde Pezinok od 01.12.2003) a navrhuje, aby súd(...) takto rozhodol:

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod č. k. 5C 305/2008 porušené boli.

2. Okresnému súdu Pezinok sa prikazuje konať bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 11.300,- €, ktoré je Okresný súd Pezinok povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov konania v sume 295,74 €, ktoré je Okresný súd Pezinok povinný zaplatiť na účet jeho právnej zástupkyne advokátky JUDr. Emílie Korčekovej, do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

(...) Sťažovateľ má v konaní vedenom pod č. k. 5C 305/2008, pôvodne vedenom pod č. k. 25C 267/03 od 01.12.2003 postavenie odporcu.

Konanie je od počiatku poznačené prietahmi v dôsledku nedostatku plynulosti súdneho konania, čo skonštatovala aj predsedníčka okresného súdu(...), je poznačené neefektívnym konaním a zjavnými prietahmi vinou ad hoc úkonov súdu - príkladmo súd nedoručoval sťažovateľovi listinné dôkazy na ktoré sa navrhovateľ odvoláva v žalobnom návrhu viac ako 6 rokov a 5 mesiacov, sťažovateľovi neumožnil mať o nich vedomosť a vyjadriť sa k nim, nemal možnosť sa účinne brániť v spore vinou porušovateľa(...) Obdobne súd zanedbal dohľad nad riadnym a včasným vypracovaním ním nariadeného znaleckého posudku - (...) - porušovateľ si nesplnil povinnosť dohľadu nad riadnym a včasným vypracovaním znaleckého posudku - teda zodpovedá za prietahy zavinené včasným nevypracovaním znaleckého posudku, ktorý ku dňu podania tejto sťažnosti nebol vypracovaný ani v dôsledku „obštrukcií“ zo strany 2. znalca. Ergo sťažovateľ v záujme svojich práv bol nútený podať sťažnosti na prietahy predsedovi okresného súdu(...)

Vinou porušovateľa sťažovateľ pociťuje skrivosť, bezmocnosť a beznádej, je obeťou právnej neistoty o výsledok konania, pričom v dôsledku pokračujúceho porušovania jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov priznaného podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, porušením čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nebola vec ku dnešnému dňu riadne prejednaná porušovateľom v primeranej lehote a bez prietáhov, navyše konanie je doposiaľ nespravodlivé.

Dľa predsedu okresného súdu „prieťahy boli zapríčinené najmä z dôvodu vysokého nápadu vecí v jednotlivých súdnych oddeleniach, teda ide o určitý prieťah v konaní, avšak prieťah, ktorý nebol spôsobený sudcom, ale štátom“.

Teda konanie prvostupňového súdu (porušovateľa) nie je perfektné a nie je bezvadné.

Sťažovateľ vyčerpal všetky možnosti, pričom 5 krát podal sťažnosti na prieťahy predsedovi okresného súdu v danej veci, ktoré sa minuli účinkom.

Objektívne sťažovateľ dokladuje, že v období od 12.04.2014 do 15.01.2015 bola jeho sloboda obmedzená z dôvodu väzby, ktorá sa ukázala ako nezákonná(...)

Vo väzení sťažovateľ nemal jeho vlastný spisový materiál, teda sa nemohol efektívne, plnohodnotne a rovnocenne ako navrhovateľ pripraviť na pojednávanie.

Tu však je potrebným zdôrazniť, že porušovateľovi nič nebránilo, aby zabezpečil plynulosť konania a rozhodnutia vec v primeranej lehote a to buď požiadanim predsedu senátu OS Bratislava I o súhlas - povolenie eskorty a predvedenie sťažovateľa na ním vytyčený termín pojednávania alebo vypočutím sťažovateľa priamo v ÚVV Bratislava. Porušovateľ vedel, že sťažovateľ je v rozhodnom období v UVV Bratislava. Navyše porušovateľ sám mailom zo dňa 04.04.2014 zrušil termín pojednávania vytyčený na deň 15.04.2014 (...).

Špecifikácia období prieťahov v konaní č. k. 5C 305/2008 zavinených Okresným súdom Pezinok

1.) podľa Spr.2027/2009 zo dňa 9.4.2009 Okresný súd Pezinok sa jedná o prieťahy v období od 19.08.2004 do 07.04.2009, ktoré súd zapríčinil tým, že sťažovateľovi ako odporcovi zatajoval listinné dôkazy, čím maril spravodlivosť súdneho konania v primeranom čase (vid'. rozhodnutie ESLP vo veci DELCOURT, 1970). Porušovateľ odopieral sťažovateľovi právo na spravodlivosť súdneho konania - FAIR PROCES. Prehlboval stav jeho neistoty o výsledok konania a to tým, že sťažovateľovi podľa č. l. 17 spisu a predloženej doručky spolu s návrhom na začatie konania a uznesením súdu vydaným podľa §-u 114 O.s.p. (č. l. 16) nezaslal a nedoručil prílohy k návrhu, hoc bol na to zo zákona povinný. Teda súd sťažovateľovi znemožnil vyjadriť sa k nim, mať o nich vedomosť a teda plnohodnotne realizovať jeho právo na súdnu ochranu a tým konať pred súdom ako rovnocenný účastník súdneho konania. Dľa konštatovania predsedníčky Okresného súdu Pezinok sťažovateľovi súd prílohy k návrhu nedoručil ani napriek tomu, že

na pojednávaní konanom dňa 4.4.2005 ich vo svojej výpovedi vyslovene uviedol, že mu doposiaľ neboli súdom doručené listinné dôkazy, na ktoré sa žalobca odvolával a ktoré pripojil k žalobnému návrhu. Okresný súd Pezinok nekonal riadne vo veci v období od 01.12.2003 do 19.01.2009. V záujme ochrany mojich práv bol sťažovateľ nútený podať dňa 11.03.2009 návrh na zastavenie konania pre nesplnenie podmienok konania - nedoručenie listinných dôkazov, na ktoré sa návrh odvoláva. Dľa konštatovania predsedníčky Okresného súdu Pezinok bol dňa 3.4.2009 na súde spísaný úradný záznam, že v spise chýba č. l. 8 a tým nesedí žurnalizácia. Zákonná sudkyňa vydala pokyn, aby boli odporcovi (teda sťažovateľovi) doručené všetky prílohy k návrhu ako aj faktúra a súpis vykonaných prác. K doručovaniu príloh k návrhu došlo až v apríli 2009 (7.4.2009). Predsedníčka Okresného súdu Pezinok ďalej skonštatovala, že povinnosť doručovať odporcovi návrh aj s prílohami bola daná podľa znenia §-u 114 ods. 4 O.s.p. platného v čase začatia konania. Túto povinnosť si súd nesplnil. Teda sa dopustil konania majúceho u sťažovateľa za následok vznik morálnej ujmy - nemajetkovej ujmy a prietahy vo veci samej, pretože vo veci doručovania príloh k návrhu bol nečinný efektívne od 19.08.2004 do 07.04.2009. Tento postup predsedníčka Okresného súdu Pezinok vyhodnotila ako prietahy v konaní zavinené súdom (...), teda prietahy zavinené súdom a tým vyvolaný stav mojej bezmocnosti, beznádeje a neistoty o výsledok konania trval nie vinou sťažovateľa 4 roky, 7 mesiacov a 8 dní, pričom na prietahoch zavinených súdom sa sťažovateľ nepodielal. Súd vedel, že porušuje právo rovnosti v neprospech sťažovateľa, pričom sťažovateľa neprípustne nútil zúčastňovať sa pojednávaní a dokazovania a to aj napriek tomu, že sťažovateľovi zatajoval listinné dôkazy pripojené žalobcom k návrhu, čo malo za následok, že sťažovateľ nemohol plnohodnotne realizovať moje právo na súdnu ochranu, ergo súd mu v období od 19.08.2004 do 07.04.2009 neprípustne odňal možnosť riadne a efektívne konať pred súdom.

2.) Okresný súd Pezinok v dôsledku nie bezvadného a neefektívneho konania, ním zavinených prietahov sťažovateľovi opätovne znemožnil konať riadne pred súdom, pričom mu zmaril a znemožnil plnohodnotne sa vyjadriť aj k nariadenému znaleckému dokazovaniu a to tým, že do vydania uznesenia sp. zn. 5C 305/2008-125 zo dňa 25.02.2009 sťažovateľovi nedoručoval a ani nedoručil listinné dôkazy k návrhu. Teda v konečnom dôsledku Okresný súd Pezinok maril znalecké dokazovanie ním nariadené dňa 25.02.2009, zodpovedá aj za prietahy ním zavinené za obdobie od 25.02.2009 do 11.04.2011 - teda 2 roky, 1 mesiac a 14

dni, kedy súd uznesením sp. zn. 5C/305/2008-190 zmenil osobu znalkyne. V tomto období súd efektívne a plynulo nevykonával dohľad nad činnosťou znalkyne a aj dľa právneho názoru Krajského súdu v Bratislave vyjadreného v liste Spr. 2156/2011 zo dňa 4.8.2011, doručený 30.08.2011(...) s poukazom na konštantnú judikatúru Ústavného súdu SR (I. ÚS 57/97, II. ÚS 10/01, I. ÚS 53/98) skonštatoval, že: „v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok sp. zn. 5C 305/2008 došlo k prietahom v konaní v súvislosti s realizáciou znaleckého dokazovania a teda Vaša sťažnosť nebola predsedom okresného súdu vyhodnotená náležite s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti“. Ani na týchto prietahoch zavinených súdom sa sťažovateľ (odporca v konaní) nepodielal.

Sťažovateľ bol nútený v dôsledku aktivít zákonnej sudkyne a znalkyne majúcich u neho za následok intenzívny zásah do práva na česť a dôstojnosť podať na Okresnom súde Pezinok žalobu na ochranu osobnosti - konanie vedené pod sp. zn. 4C/349/2012, doposiaľ nerozhodnuté ani len na prvom stupni.

Teda ohraničenie doby prietahov zavinených súdom na podklade

1.) skonštatovania predsedníčkou Okresného súdu Pezinok listom Spr.2027/2009 zo dňa 9.4.2009 bolo v období od 19.08.2004 do 07.04.2009 - teda 4 roky, 7 mesiacov a 8 dní

2.) skonštatovania podpredsedníčkou Krajského súdu v Bratislave listom Spr. 2156/2011 zo dňa 4.8.2011 bolo v období od 25.02.2009 do 11.04.2011 - teda 2 roky, 1 mesiac a 14 dní

Teda sťažovateľ tvrdí, že nebyť prietahov a nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Pezinok za obvyklého chodu veci, tak by nemajetkovú ujmu neutrpel. Konanie vedené na Okresnom súde Pezinok trvá extrémne dlho, pričom sťažovateľ sa na prietahoch zavinených súdom nepodielal.

Nemajetková ujma navrhovateľovi vznikla samotným porušením základných práv a slobôd. Európsky súd pre ľudské práva zastáva názor, že pokiaľ ide o morálnu ujmu, východiskom je pevná domnienka, že neprimeraná dĺžka konania spôsobuje morálnu ujmu. Nemajetková ujma sa nepreukazuje, vzniká (a v danom prípade u navrhovateľa vznikla) samotným opakovaným porušením jeho základných práv a slobôd zo strany Okresného súdu Pezinok.

Preto sťažovateľ aj s akcentom na intenzitu opakovaného neoprávneného zásahu, dobu jeho trvania od 01.12.2003, stav jeho právnej neistoty o výsledok konania (stále pretrváva), bezmocnosť a beznádej, psychické strádanie a traumatizovanie, to čo je v hre - „at stake“, požaduje priznanie ústavným súdom priznanie primeraného finančného zadosťučinenia za vzniknutú mu nemajetkovú ujmu a to v sume 11.300,- EURO a to z dôvodu, že v dôsledku prieťahov zavinených porušovateľom nespĺnila požiadavku primeranej lehoty, keď za obdobie viac ako 11 rokov a 3 mesiace konania/nekonania vinou porušovateľa výrazne prekročila dĺžku obvyklú, pričom konanie nie je zložité, je jednoduché, nárok žalobcu je premlčaný (sťažovateľ vzniesol námietku premlčania ešte v roku 2009 o čom porušovateľ doposiaľ nerozhodol)(...), na ktoré sa žalobca v pripojenom žalobnom návrhu odvoláva(...) - teda ich neprípustne zadržieval viac ako 6 rokov a 5 mesiacov, čím maril rýchle prejednanie veci bez zbytočných prieťahov. Zdlhavé konanie zapríčinené porušovateľom má pre sťažovateľa mimoriadny význam.

Stav neistoty sťažovateľa o výsledok konania trvá.

Ku dňu podania ústavnej sťažnosti nebolo právoplatne za viac ako 11 rokov a 3 mesiace rozhodnuté ani na prvom stupni a to nie vinou sťažovateľa, ale vinou ad hoc úkonov súdu, porušovaním zásady rýchlosti konania - § 6 O.s.p.

Sťažovateľ k prieťahom neprispel.

Vec má pre sťažovateľa mimoriadny význam.

Vec je po právnej a skutkovej stránke jednoduchá, nezložitá.

Vo veci č.k. 5C 305/2008 vedenej na Okresnom súde Pezinok od 01.12.2003 nebola sťažovateľovi poskytnutá súdom rýchla, účinná a efektívna ochrana jeho práv a nebolo rozhodnuté ani len na prvom stupni, to všetko za viac ako 11 rokov a 3-och mesiacov. (...)

Za prieťahy zavinené reorganizáciou súdnictva a citujúc: „vysokého nápadu veci v jednotlivých súdnych oddeleniach“ tak ako to skonštatoval predseda OS Pezinok sťažovateľ nezodpovedá, nemôžu mu byť pričítateľné. Nie sú ospravedlniteľné. (...)

S odkazom na konštantnú judikatúru ústavného súdu, Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 6 Cdo 193/2011) ako aj judikatúru ESLP sťažovateľ žiada priznať primerané a spravodlivé finančné zadosťučinenie za zjavné prieťahy a porušenie práva na prerokovanie veci v primeranej lehote v sume 1.000,-€ za každý rok, teda za viac ako 11 rokov a 3-och

mesiacov vyvolaného a udržiavaného stavu neistoty o výsledok konania na ochranu osobnosti požaduje priznanie ústavným súdom odškodnenia v sume: 11.300,- €.

Nemajetková ujma u sťažovateľa pramení z pocitov neistoty, krivdy, morálneho utrpenia prameniacych zo situácie navodenej súdom, keď konanie trvá neprimerane dlhú dobu a súd odignoroval právo sťažovateľa na prejednanie veci v primeranej lehote a právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Postup porušovateľa je v kontexte viac ako 11 rokov a 3-och mesiacov pre sťažovateľa neakceptovateľný a z ústavného hľadiska netolerovateľný.»

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k prijatej sťažnosti písomne vyjadril okresný súd, zastúpený jeho podpredsedníčkou, listom sp. zn. Spr. 3189/2015 z 11. januára 2016. Podpredsedníčka okresného súdu k svojmu vyjadreniu pripojila aj vyjadrenie zákonnej sudkyne v napadnutom konaní, pričom uviedla tieto relevantné skutočnosti:

„(...) Do 01.01.2008 nebol Okresný súd Pezinok miestne príslušným súdom. Po prechode výkonu súdnictva na Okresný súd Pezinok, bola vec s účinnosťou od 15.02.2008 pridelená zákonnej sudkyňi JUDr. Ingrid Novákovej, po zmene rozvrhu práce z dôvodu rovnomernej zaťažnosti sudcov s účinnosťou od 26.09.2008 zákonnej sudkyňi JUDr. Michaele Královej, s účinnosťou od 01.08.2013 zákonnej sudkyňi JUDr. Petre Priečinskej a napokon, s účinnosťou od 01.05.2014 z dôvodu zmeny rozvrhu práce, v súvislosti s odchodom JUDr. Petry Priečinskej na iný súd, bola vec pridelená zákonnej sudkyňi JUDr. Jane Ocelkovej.

1/ k skutkovej a právnej zložitosti sporu:

Predmetom konania je žaloba o zaplatenie sumy 22.990,20 eur z titulu ceny diela v zmysle zmluvy o dielo uzavretej medzi účastníkmi konania, predmetom ktorej boli rekonštrukčné práce na rodinnom dome žalovaného. Vec je skutkovo a právne priemerne zložitá, vzhľadom na dôkaznú núdzu žalobcu spočívajúcu v preukázaní vykonania (zhotovenia) diela a jeho ceny.

2/ k jednotlivým procesným úkonom:

Od roku 2008 urobil Okresný súd Pezinok vo veci množstvo procesných úkonov smerujúcich k zisteniu skutkového stavu(...) Z môjho pohľadu sú procesné úkony vykonané účelne a dôvodne.

3/ k prekážkam postupu konania podľa § 107 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku: neboli zistené.

4/ k prietahom, ktoré spôsobil sťažovateľ:

Sťažovateľ sa opakovane (celkom 15 x ospravedlnil z pojednávania, na ktoré bol riadne predvolaný), opakovane (2x) podal námietku zaujatosti voči konajúcemu sudcovi, znemožnil vykonanie znaleckého dokazovania, konkrétne vykonanie ohliadky miesta tak, že nevpustil znalkyňu do domu. Tieto skutočnosti hodnotím ako prietahy v konaní spôsobené sťažovateľom.

5/ k prietahom spôsobeným súdom:

K jednotlivým úkonom a prípadným prietahom do 01.01.2008 sa nebudem vyjadrovať. Okresný súd nebol v tom čase na konanie príslušný. S účinnosťou od 01.01.2008, kedy bola vec pridelená na Okresný súd Pezinok, súd vo veci koná primerane svojej zaťažnosti. K zbytočným prietahom v konaní zo strany súdu podľa môjho názoru nedochádza.

6/ iné okolnosti majúce vplyv na prietahy v konaní: Neuvádzam.

Pripájam vyjadrenie zákonného sudcu.

Súhlasím s upustením od ústneho pojednávania.“

2.1 Zákonná sudkyňa JUDr. Jana Ocelková dodala toto stanovisko:

„(...) spis mi bol ako zákonnej sudkyňi pridelený dňa 01.05.2014. Termín pojednávania bol vytýčený dňa 19.06.2014, ktorého sa odporca nezúčastnil z dôvodu, že sa toho času nachádzal vo väzbe. Súd vytýčil termín pojednávania dňa 25.11.2014, s tým, že bude zisťovať, či sa odporca nachádza vo väzbe. Súd písomne vyzval odporcu, aby oznámil súdu, či sa chce zúčastniť pojednávania, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť predvedenie a súhlas trestného sudcu s predvedením. Odporca požiadal o odročenie pojednávania. Súd vytýčil termín pojednávania dňa 18.03.2015, ktorého sa odporca zúčastnil. Súd vytýčil termín pojednávania dňa 24.06.2015, kde boli predvolaní svedkovia, ktorých navrhol odporca. Súd na pojednávaní dňa 24.06.2015 nemohol vypočuť navrhnutých svedkov, nakoľko sa zásielka z pošty vrátila, že adresát zomrel. Na pojednávaní odporca namietať zástupcu navrhovateľa podľa § 27 ods. 1 O.s.p. Súd vytýčil termín pojednávania na 07.12.2015, kde predvolal svedkov. Z dôvodu, že ide o reštančný spis a uvoľnil sa mi termín

pojednávania skôr, som zrušila termín pojednávania dňa 07.12.2015 a predvolala účastníkov konania a svedkov dňa 05.10.2015. Odporca sa pojednávania nezúčastnil, ospravedlnil sa a požiadal o odročenie. Súd vytýčil ďalší termín pojednávania dňa 23.11.2015, kde boli predvolaní aj svedkovia. Dňa 23.11.2015 sa pojednávalo, súd vypočul navrhnutých svedkov a ďalší termín pojednávania stanovil dňa 16.03.2016.

Zároveň poukazujem, že sudkyňa JUDr. Králová nariadila znalecké dokazovanie a to uznesením č. l. 125 dňa 05.02.2009, kde dopytovala znalkyňu ohľadom vypracovania znaleckého posudku, kde následne podala sťažnosť na súdnu znalkyňu. Uznesením č. l. 190 bola zmenená osoba znalca, voči ktorému sa odporca odvolal. Znalkyňa stanovila termín obhliadky na 13.01.2012, ktorý odporca zmaril, pretože neumožnil obhliadku nehnuteľnosti. Odporca namietať podaním zo dňa 28.02.2012 súdnu znalkyňu. Uznesením č. l. 232 súd znalkyňu nevytlúčil, odporca podal odvolanie. Znalkyňa stanovila opätovne termín obhliadky na 27.10.2012, 28.11.2012, odporca obhliadku nehnuteľnosti neumožnil. Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave 3Co 365/2011 podal odporca dovolanie. Súd vytýčil termín pojednávania dňa 14.11.2013, odporca sa pojednávania nezúčastnil. Súd vytýčil termín dňa 30.01.2014, vo veci sa pojednávalo. Súd vytýčil termín pojednávania dňa 15.04.2015, ktorý bol zrušený zo zdravotných dôvodov zákonnej sudkyne.

Je pravdou, že ide o konanie, ktoré bolo podané na súd dňa 01.12.2003, ale zo strany súdu sa koná. Na základe vyššie uvedeného možno konštatovať, že konaním odporcu dochádza k prieťahom a k obštrukciám. Zo strany odporcu boli niekoľkokrát znemožnené pojednávania, taktiež odporca znemožnil vykonať znalecké dokazovanie, pretože neumožnil súdnej znalkyni vykonanie obhliadky. “

3. Právna zástupkyňa sťažovateľa na uvedené vyjadrenie podpredsedníčky okresného súdu už nezaujala stanovisko, pričom vo svojom prípise z 22. januára 2016 uviedla:

„(...) dávam Vám týmto na vedomie, že súhlasíme s upustením od ústneho pojednávania danej veci. “

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na

prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na Okresnom súde Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 305/08 [predtým na Okresnom súde Bratislava III (ďalej aj „súd“) pod sp. zn. 25 C 267/03]:

Dňa 1. decembra 2003 bola Okresnému súdu Bratislava III doručená žaloba [redacted] (ďalej len „žalobca“) proti sťažovateľovi o zaplatenie sumy 692 603 Sk spolu s návrhom na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by sa zakázalo sťažovateľovi predať označené nehnuteľnosti. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 25 C 267/03.

Dňa 27. januára 2004 bolo súdu doručené späťvzatie návrhu žalobcu na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 2. februára 2004 súd rozhodol uznesením č. k. 25 C 267/03-14 o zastavení konania o vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 19. augusta 2004 súd vo veci vydal uznesenie č. k. 25 C 267/03-16, ktorým vyzval sťažovateľa, aby sa k veci písomne vyjadril.

Dňa 30. augusta 2004 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 18. október 2004.

Dňa 9. septembra 2004 bolo súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa, ktorým aj ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu dočasnej pracovnej neschopnosti.

Dňa 6. októbra 2004 súd odročil nariadené pojednávanie na 8. december 2004.

Dňa 7. decembra 2004 bolo súdu doručené ospravedlnenie neúčasti sťažovateľa na pojednávaní z dôvodu dočasnej pracovnej neschopnosti.

Dňa 8. decembra 2004 bolo pojednávanie odročené na 9. február 2005 pre neprítomnosť sťažovateľa.

Dňa 7. februára 2005 bolo súdu doručené ospravedlnenie neúčasti sťažovateľa na pojednávaní z dôvodu dočasnej pracovnej neschopnosti.

Dňa 8. februára 2005 žalobca poskytol súdu vyjadrenie, ktorým reagoval na opakované ospravedlnenie neúčasti sťažovateľa na pojednávaní. Uviedol, že z dôvodu

neprítomnosti sťažovateľa na pojednávaní sa nedostaví na pojednávanie, a navrhol na zváženie súdu dopyt na ošetrojúceho lekára sťažovateľa.

Dňa 9. februára 2005 bolo pojednávanie odročené na 4. apríl 2005 pre neprítomnosť sťažovateľa. Súd zároveň vykonal dopyt na ošetrojúcu lekárku sťažovateľa.

Dňa 22. februára 2005 súd vyzval ošetrojúcu lekárku sťažovateľa na poskytnutie informácie, kedy uzná sťažovateľa za práceschopného.

Dňa 4. apríla 2005 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie za prítomnosti účastníkov konania, ktoré súd odročil na 1. jún 2005 z dôvodu vykonania ďalšieho dokazovania.

Dňa 7. apríla 2005 bol súdu doručený sťažovateľov návrh svedkov na vypočutie, v ktorom navrhol aj zabezpečenie znaleckého vyšetrenia psychického zdravotného stavu žalobcu a jeho advokáta.

Dňa 15. apríla 2005 bolo súdu doručené vyjadrenie ošetrojúcej lekárky.

Dňa 26. mája 2005 súd nariadené pojednávanie odročil na 11. júl 2005.

Dňa 2. júna 2005 bolo súdu doručené ospravedlnenie neúčasti sťažovateľa na pojednávaní 1. júna 2005 z dôvodu predvolania na pojednávanie na Okresný súd Trenčín v rovnakom termíne.

Dňa 24. júna 2005 bolo súdu doručené ospravedlnenie neúčasti sťažovateľa na pojednávaní z dôvodu letnej dovolenky pri mori, ktorá tvorí súčasť rehabilitácie dlhotrvajúcej práceneschopnosti. Pojednávanie žiadal odročiť.

Dňa 11. júna 2005 bolo pojednávanie odročené na neurčito.

Dňa 13. septembra 2005 súd nariadil pojednávanie na 19. október 2005.

Dňa 19. októbra 2005 bolo pojednávanie odročené na 30. november 2005 (aj pre neúčast' sťažovateľa).

Dňa 23. novembra bolo súdu doručené ospravedlnenie neúčasti sťažovateľa na pojednávaní z dôvodu práceneschopnosti, v ktorom požiadal o odročenie termínu pojednávania a navrhol prerušenie konania.

Dňa 30. novembra 2005 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie bez prítomnosti sťažovateľa, ktoré bolo odročené na neurčito.

Dňa 9. decembra 2005 bola súdu doručená lekárska správa, z ktorej vyplynulo, že sťažovateľ „*bol vyradený zo stavu práceneschopných pacientov*“.

Dňa 3. januára 2006 súd nariadil pojednávanie na 15. február 2006.

Dňa 15. februára 2006 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie bez prítomnosti sťažovateľa, ktorý svoju účasť neospravedlnil, preto mu súd uložil poriadkovú pokutu a odročil pojednávanie na 3. apríl 2006.

Dňa 1. marca 2006 bolo vydané uznesenie č. k. PK-25 C 267/03-48, ktorým súd uložil sťažovateľovi poriadkovú pokutu.

Dňa 2. marca 2006 súd požiadal Policajný zbor v Pezinku (ďalej len „polícia“) o predvedenie sťažovateľa na pojednávanie, ktoré je nariadené na 3. apríl 2006.

Dňa 9. marca 2006 bolo súdu doručené odvolanie sťažovateľa voči uzneseniu č. k. PK-25 C 267/03-48.

Dňa 13. marca 2006 súd odročil pojednávanie nariadené na 3. apríl 2006.

Dňa 28. apríla 2006 bol spis predložený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), aby rozhodol o podanom opravnom prostriedku sťažovateľa.

Dňa 28. júla 2006 krajský súd uznesením č. k. 8 Co 195/06-58 napadnuté uznesenie okresného súdu zmenil tak, že sťažovateľovi sa poriadková pokuta neukladá.

Dňa 10. októbra 2006 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 30. októbra 2006 súd vyzval ošetrojúceho lekára sťažovateľa na vyjadrenie, či sa sťažovateľ môže zúčastňovať súdnych pojednávaní.

Dňa 8. decembra 2006 bola súdu doručená lekárska správa o trvaní práceneschopnosti sťažovateľa, pričom pre bližšie informácie bol súd odkázaný na psychiatra sťažovateľa.

Dňa 12. decembra 2006 súd vyzval ošetrojúceho psychiatra sťažovateľa na vyjadrenie.

Dňa 19. decembra 2006 bolo súdu doručené vyjadrenie psychiatra o neodporúčaní účasti sťažovateľa na súdnych pojednávaniach v predpokladanej dobe jedného mesiaca.

Dňa 3. júla 2007 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 26. september 2007.

Dňa 6. augusta 2007 súd požiadal políciu o predvedenie sťažovateľa na pojednávanie nariadené na 26. september 2007.

Dňa 26. septembra 2007 bolo pojednávanie odročené na 31. október 2007, pretože polícia nepredviedla sťažovateľa na pojednávanie. Toho istého dňa súd opakovane požiadal políciu o predvedenie sťažovateľa na 31. október 2007.

Dňa 2. októbra 2007 súd požiadal políciu o vysvetlenie, z akého dôvodu nebol sťažovateľ predvedený.

Dňa 3. októbra 2007 polícia odpovedala súdu, že sťažovateľ sa nenachádza na uvedenej adrese a jeho predvedenie nebolo z toho dôvodu možné.

Dňa 31. októbra 2007 bolo pojednávanie odročené na 28. november 2007, pretože sťažovateľ nebol predvedený. Toho istého dňa súd opakovane požiadal políciu o predvedenie odporcu na 28. november 2007.

Dňa 2. novembra 2007 bola súdu doručená sťažnosť sťažovateľa pre podozrenie zo zneužitia právomoci verejného činiteľa.

Dňa 7. novembra 2007 bolo súdu doručené vyjadrenie polície k žiadosti o predvedenie.

Dňa 21. novembra 2007 bolo polícii oznámené, že nie je potrebné realizovať predvedenie sťažovateľa, keďže si osobne prevzal písomné predvolanie.

Dňa 28. novembra 2007 bolo pojednávanie odročené na neurčito aj pre neprítomnosť sťažovateľa, ktorý svoju neprítomnosť neospravedlnil.

Dňa 28. novembra 2007 zákonná sudkyňa oznámila predsedovi súdu námietku svojej zaujatosti, ktorá bola v jej osobe vyvolaná obsahom sťažnosti sťažovateľa z 2. novembra 2007.

Dňa 5. decembra 2007 bol spis predložený krajskému súdu, aby rozhodol o oznámenej predpojatosti zákonnej sudkyne.

Dňa 21. decembra 2007 krajský súd uznesením č. k. 13 NcC 47/07-94 rozhodol, že zákonná sudkyňa JUDr. Michaela Usačevová je vylúčená z prerokúvania a rozhodovania danej veci.

Dňa 1. januára 2008 podľa § 18b ods. 1 zákona č. 511/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sídlach a obvodoch súdov“), výkon súdnictva vo veci sťažovateľa prešiel z odovzdávajúceho Okresného súdu Bratislava III na nadobúdajúci Okresný súd Pezinok.

Dňa 30. januára 2008 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 15. februára 2008 bola vec pridelená na prerokovania a rozhodnutie sudkyňi JUDr. Ingrid Novákovej. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 5 C 305/08.

Dňa 26. septembra 2008 bola vec v zmysle zmeny rozvrhu práce súdu pridelená na konanie a rozhodnutie zákonnej sudkyňi – JUDr. Michaele Královej.

Dňa 10. novembra 2008 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 19. január 2009.

Dňa 19. januára 2009 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie bez prítomnosti sťažovateľa, ktoré bolo odročené na 16. apríl 2009 na doplnenie dokazovania.

Dňa 16. januára 2009 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie neúčasti sťažovateľa na ostatnom pojednávaní z dôvodu kolízie termínov pojednávania.

Dňa 21. januára 2009 odoslal okresný súd dožiadanie Okresnému súdu Žilina.

Dňa 22. januára 2009 okresný súd požiadal o zapožičanie trestného spisu sp. zn. 2 T 39/01. V ten istý deň vyzval sťažovateľa na vyjadrenie, či má otázky na súdneho znalca.

Dňa 16. februára 2009 sťažovateľ reagoval na výzvu, pričom požiadal okresný súd o nariadenie termínu pojednávania na prelome mesiacov apríl a máj.

Dňa 25. februára 2009 okresný súd uznesením č. k. 5 C 305/08-125 rozhodol o nariadení znaleckého dokazovania znalcom z odboru stavebníctva, odvetvia odhadu hodnoty stavebných prác.

Dňa 27. februára 2009 okresný súd opakovane požiadal o zapožičanie trestného spisu sp. zn. 2 T 39/01.

Dňa 11. marca 2009 bola okresnému súdu doručená sťažnosť sťažovateľa na jeho postup, ako aj návrh na zastavenie konania.

Dňa 20. marca 2009 bol okresnému súdu vrátený spis Okresným súdom Žilina, po vybavení dožiadania.

Dňa 25. marca 2009 bolo okresnému súdu doručené oznámenie sťažovateľa, že v spise sa nenachádzajú listinné dôkazy na osvedčenie nároku uplatňovaného žalobcom.

Dňa 3. apríla 2009 okresný súd odpovedal na uvedenú sťažnosť a zaslal sťažovateľovi listinné dôkazy. Toho istého dňa okresný súd zaznamenal, že s najväčšou pravdepodobnosťou sa zo spisu stratil doklad, ktorým bola faktúra a súpis vykonaných prác.

Dňa 8. apríla 2009 okresný súd telefonicky požiadal Okresný súd Bratislava III o súvisiaci trestný spis.

Dňa 9. apríla 2009 Okresný súd Bratislava III odmietol poskytnutie žiadaného spisu z dôvodu, že nie je právoplatne skončený.

Dňa 15. apríla 2009 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie neúčasti sťažovateľa na pojednávaní z dôvodu úmrtia v rodine, pričom požiadal o odročenie pojednávania.

Dňa 16. apríla 2009 bolo pojednávanie odročené na 22. jún 2009.

Dňa 11. mája 2009 bola okresnému súdu doručená námietka premlčania sťažovateľom s návrhom na zastavenie konania.

Dňa 22. júna 2009 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie za prítomnosti sťažovateľa, ktoré sa odročilo na 9. júl 2009 z dôvodu, že právny zástupca žalobcu nebol omylom predvolaný.

Dňa 7. júla 2009 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie neúčasti sťažovateľa na pojednávaní z dôvodu kolízie termínov pojednávaní a žiadosť o odročenie pojednávania.

Dňa 9. júla 2009 bolo pojednávanie odročené na 8. október 2009.

Dňa 13. júla 2009 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalobcu, ktorým upozornil na obštrukcie sťažovateľa a navrhol urgovanie znalkyne, ktorá bola ustanovená okresným súdom na vykonanie znaleckého posudku.

Dňa 10. augusta 2009 okresný súd požiadal o oznámenie štádia vypracovania znaleckého posudku.

Dňa 8. októbra 2009 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie za prítomnosti sťažovateľa, ktoré sa odročilo na 28. január 2010 z dôvodu doplnenia dokazovania. Sťažovateľ bol požiadaný o uvedenie adres svedkov, ktorých vypočutie navrhol.

Dňa 14. decembra 2009 sa okresný súd neúspešne snažil telefonicky spojiť so znalkyňou na účely zistenia štádia vypracovania znaleckého posudku.

Dňa 7. januára 2010 okresný súd sa neúspešne snažil telefonicky spojiť so znalkyňou na zistenie štádia vypracovania znaleckého posudku.

Dňa 12. januára 2010 sa okresný súd neúspešne snažil telefonicky spojiť so znalkyňou na zistenie štádia vypracovania znaleckého posudku.

Dňa 25. januára 2010 okresný súd zrušil pojednávanie nariadené na 28. január 2010 z dôvodu nevypracovania znaleckého posudku.

Dňa 10. marca 2010 okresný súd podal sťažnosť na súdnu znalkyňu na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“).

Dňa 26. apríla 2010 bola okresnému súdu doručená žiadosť ministerstva spravodlivosti o predloženie kópií častí spisového materiálu.

Dňa 10. mája 2010 bola okresnému súdu doručená žiadosť o zapožičanie spisu Okresným súdom Bratislava I.

Dňa 17. mája 2010 okresný súd zaslal požadované písomnosti ministerstvu spravodlivosti.

Dňa 10. septembra 2010 okresný súd opätovne urgoval oznámenie štádia vypracovania znaleckého posudku.

Dňa 10. septembra 2010 okresný súd zaslal žiadosť o oznámenie priebehu šetrenia znalkyne ministerstvu spravodlivosti.

Dňa 1. októbra 2010 bola okresnému súdu doručená opätovná žiadosť o zapožičanie spisu Okresnému súdu Bratislava I.

Dňa 11. októbra 2010 okresný súd spis zapožičal Okresnému súdu Bratislava I.

Dňa 24. novembra 2010 bola okresnému súdu doručená odpoveď ministerstva spravodlivosti.

Dňa 7. marca 2011 bol spis vrátený okresnému súdu z Okresného súdu Bratislava I.

Dňa 11. apríla 2011 okresný súd vydal uznesenie č. k. 5 C 305/08-190, ktorým mení uznesenie č. k. 5 C 305/08-125 o ustanovení znalca.

Dňa 12. mája 2011 okresný súd zaslal novej znalkyni uznesenie o zmene znalca.

Dňa 23. mája 2011 bola okresnému súdu doručená odpoveď novej znalkyne o neschopnosti vykonať znalecký úkon včas a riadne z dôvodu pracovnej vyťaženia.

Dňa 30. mája 2011 bolo okresnému súdu doručené odvolanie žalobcu proti uzneseniu č. k. 5 C 305/08-190 v časti o uložení povinnosti zaplatiť preddavok na znalca.

Dňa 6. júna 2011 bolo okresnému súdu doručené „dovolanie“ sťažovateľa proti uzneseniu č. k. 5 C 305/08-190.

Dňa 8. júna 2011 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu č. k. 5 C 305/08-190.

Dňa 24. júna 2011 okresný súd zaslal účastníkom konania odvolania protistrán na vedomie.

Dňa 4. júla 2011 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie žalobcu, ktorým súd upovedomil o zaslaní nesprávneho odvolania jeho osobe.

Dňa 19. júla 2011 znalkyňa odporučila na vypracovanie znaleckého posudku iného znalca, pokiaľ nebude poverený, bude požadovať predĺženie lehoty na vypracovanie posudku.

Dňa 28. júla 2011 okresný súd opätovne zaslal žalobcovi odvolanie sťažovateľa na vedomie.

Dňa 1. augusta 2011 okresný súd vydal uznesenie č. k. 5 C 305/08-208, ktorým predĺžil znalkyni lehotu na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 9. augusta 2011 bol spis predložený krajskému súdu, aby rozhodol o podaných opravných prostriedkoch účastníkmi konania.

Dňa 12. septembra 2011 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu č. k. 5 C 305/08-208.

Dňa 10. októbra 2011 bolo okresnému súdu doručené oznámenie znalkyne o neúplnosti spisu, ktorý zabraňuje vyhotoveniu znaleckého posudku.

Dňa 26. septembra 2011 krajský súd uznesením č. k. 3 Co 365/2011-212 podané odvolania žalobcu a sťažovateľa odmietol.

Dňa 27. októbra 2011 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 3. novembra 2011 okresný súd odpovedal na vyjadrenie znalkyne a opätovne jej zaslal kompletnú fotokópiu spisu s vyjadrením, že nie je možné zaslať iné dokumenty.

Dňa 29. decembra 2011 bolo okresnému súdu doručené oznámenie znalkyne o nemožnosti vyhotovenia posudku včas z dôvodu neumožnenia vyhotovenia ohliadky nehnuteľnosti v prvom stanovenom termíne.

Dňa 25. januára 2012 okresný súd zaslal žiadosť znalkyni o vykonanie ohliadky predmetnej nehnuteľnosti. V ten istý deň okresný súd zaslal upozornenie sťažovateľovi z dôvodu jeho opakovaného neumožnenia vykonania ohliadky nehnuteľnosti.

Dňa 28. februára 2012 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „*Sťažnosť na prietahy a osočovanie zo strany súdnej znalkyne*“.

Dňa 29. februára 2012 okresný súd zaslal súdnej znalkyni podanie sťažovateľa na vyjadrenie.

Dňa 14. marca 2012 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie súdnej znalkyne k sťažnosti.

Dňa 21. marca 2012 okresný súd uznesením č. k. 5 C 305/08-232 rozhodol, že nevylučuje znalkyňu z vyhotovenia znaleckého posudku.

Dňa 10. apríla 2012 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie súdneho znalca, ktorým upozornil na neumožnenie vykonania obhliadky nehnuteľnosti sťažovateľom v troch stanovených termínoch a požiadal o určenie termínu obhliadky okresným súdom.

Dňa 20. apríla 2012 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu č. k. 5 C 305/08-232.

Dňa 28. februára 2012 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa k upozorneniu súdu z 25. januára 2012.

Dňa 8. júna 2012 bola vec predložená s opravným prostriedkom sťažovateľa krajskému súdu.

Dňa 31. júla 2012 krajský súd uznesením č. k. 9 Co 255/2012-254 odvolanie sťažovateľa odmietol.

Dňa 8. augusta 2012 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 22. novembra 2012 znalkyňa oznámila okresnému súdu, že sťažovateľ neumožnil obhliadku nehnuteľností: 13. januára 2012, 4. apríla 2012 a 27. októbra 2012.

Dňa 27. novembra 2012 sťažovateľ podal dovolanie proti uzneseniu krajského súdu č. k. 3 Co 365/2011-2012 v spojení s uznesením okresného súdu č. k. 5 C 305/08-190.

Dňa 11. decembra 2012 znalkyňa oznámila okresnému súdu, že sťažovateľ neumožnil obhliadku nehnuteľností v týchto termínoch: 13. decembra 2011, 13. januára 2012, 4. apríla 2012, 27. októbra 2012 a 28. novembra 2012.

Dňa 12. februára 2013 bol spis predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), aby rozhodol o dovolaní sťažovateľa.

Dňa 12. júna 2013 najvyšší súd uznesením č. k. 3 Cdo 92/2013-312 odmietol dovolanie sťažovateľa.

Dňa 21. júna 2013 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 25. júna 2013 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 14. november 2013.

Dňa 31. októbra 2013 bolo súdu doručené ospravedlnenie neúčasti zástupcu žalobcu na pojednávaní z dôvodu účasti na advokátskych skúškach a neúčasti žalobcu z dôvodu odcestovania do zahraničia.

Dňa 4. novembra 2013 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie neúčasti sťažovateľa na pojednávaní z dôvodu kolízie termínov konania.

Dňa 14. novembra 2013 bolo pojednávanie odročené na 30. január 2014.

Dňa 30. januára 2014 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie neúčasti sťažovateľa na pojednávaní z dôvodu lekárskeho vyšetrenia.

Dňa 30. januára 2014 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 15. apríl 2014 na účely výsluchu svedkov.

Dňa 4. apríla 2014 zákonná sudkyňa oznámila zrušenie nariadeného pojednávania zo zdravotných dôvodov.

Dňa 12. apríla 2014 bol sťažovateľ vzatý do väzby.

Dňa 13. mája 2014 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 19. jún 2014. Toho istého dňa okresný súd opakovane požiadal o zaslanie presnej adresy navrhovaného svedka sťažovateľom.

Dňa 19. júna 2014 bolo pojednávanie odročené na 25. november 2014.

Dňa 13. októbra 2014 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie neúčasti sťažovateľa na pojednávaní z dôvodu pokračujúcej väzby a žiadosť o odročenie pojednávania.

Dňa 16. októbra 2014 okresný súd zrušil pojednávanie nariadené na 25. november 2014 z dôvodu ospravedlnenia sťažovateľa.

Dňa 2. februára 2015 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 18. marec 2015.

Dňa 17. marca 2015 boli okresnému súdu doručené námietky sťažovateľa a sťažnosť na prietahy v konaní.

Dňa 18. marca 2015 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 24. jún 2015 na účely predvolania ďalších svedkov.

Dňa 24. júna 2015 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie za prítomnosti sťažovateľa, ktoré bolo odročené na účely predvolania svedkov na 7. december 2015.

Dňa 1. júla 2015 bolo okresnému súdu doručené oznámenie sťažovateľa, ktorým uviedol jemu známe adresy svedkov.

Dňa 26. augusta 2015 okresný súd vydal upovedomenie o zmene termínu pojednávania na 5. október 2015.

Dňa 30. septembra 2015 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie neúčasti sťažovateľa z dôvodu kolízie termínov pojednávaní.

Dňa 2. októbra 2015 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľa na vykonanie dôkazu a vypočutie svedka.

Dňa 5. októbra 2015 bolo pojednávanie odročené na 23. november 2015 na doplnenie dokazovania.

Dňa 6. novembra 2015 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „*Námietka premlčania bezdôvodného obohatenia*“.

Dňa 23. novembra 2015 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 16. marec 2016 na účely výsluchu svedkov.

Dňa 27. novembra 2015 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľa označené ako „*SŤAŽNOSŤ NÁMIETKA*“.

Dňa 10. decembra 2015 okresný súd vydal uznesenie č. k. 5 C 305/08-465, ktorým uložil sťažovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanú námietku.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o zaplatenie sumy 22 990,20 eur z titulu ceny diela vedenom pod sp. zn. 5 C 305/08 (v konaní je sťažovateľ v pozícii odporcu) dochádza k porušovaniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka tohto občianskoprávneho konania podľa názoru ústavného súdu nebola závislá od zložitosti veci, keďže po skutkovej i právnej stránke možno danú vec považovať za štandardnú, nijako sa nevyvíjajúcu bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov napriek tomu, že vo veci sa nariadilo aj znalecké dokazovanie. Napokon aj podľa názoru predsedníčky okresného súdu „vec je skutkovo a právne priemerne zložitá“.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, treba poukázať predovšetkým na to, že, ako to z chronológie úkonov vykonaných v napadnutom konaní vyplýva (pozri bod II tohto nálezu), k predĺženiu napadnutého konania prispel predovšetkým samotný sťažovateľ najmä tým, že sa nezúčastňoval na nariadených pojednávaniach, a to aj napriek tomu, že mu za to bola uložená aj poriadková pokuta. V napadnutom konaní sa uskutočnilo 14 pojednávanií (svoju neúčasť sťažovateľ na týchto pojednávaniach spravidla ospravedlnil), z ktorých muselo byť 6 pojednávanií odročených pre neúčasť sťažovateľa. Sťažovateľ v napadnutom konaní nepostupoval súčinnosťne, keďže miestnu ohliadku, ktorú chcela uskutočniť znalkyňa, opakovane doslova obštruoval, tieto ohliadky zmaril až 5 x (13. decembra 2011, 13. januára 2012, 4. apríla 2012, 27. októbra 2012 a 28. novembra 2012). Okrem uvedeného sťažovateľ postupne podal vo veci opravné prostriedky, ktoré boli neúspešné: podal odvolanie, ako i dovolanie proti trovám na znalecké dokazovanie, odvolanie proti predĺženiu termínu na vyhotovenie znaleckého posudku a namietol aj predpojatosť znalkyne, a tým došlo k neúmernému predĺženiu konania. Samozrejme, využitie možností daných sťažovateľovi procesnými predpismi (napr. Občianskym súdnym poriadkom) na uplatňovanie a presadzovanie jeho práva v napadnutom súdnom konaní nemožno kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné preťahy, avšak aj sťažovateľ si musel byť vedomý toho, že takéto úkony spôsobujú predĺženie priebehu konania (*mutatis mutandis* I. ÚS 31/01). Na uvedené správanie sťažovateľa ústavný súd nemohol neprihliadnuť pri úvahe o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a predovšetkým poukazuje na to, že trvanie posudzovaného konania viac ako dvanásť rokov na súde prvého stupňa (prihliadnuc aj na obštrukčné správanie sťažovateľa) je už samo osebe celkom jednoznačne neprimerané, a to aj v tom prípade, ak odhliadneme od toho, že spis sa celkove asi dva roky nachádzal aj na odvolacom a dovolacom súde, resp. bol zapožičaný na inom súde. Takéto dlhé konanie možno spravidla už len na základe tejto skutočnosti považovať za nezlučiteľné s imperatívom ustanoveným v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Takáto zdĺhavosť konania totiž v princípe predlžuje stav právnej neistoty dotknutej osoby do tej miery, že sa jej právo na súdnu ochranu stáva iluzórnym,

a teda ho ohrozuje vo svojej podstate (napr. I. ÚS 52/01). Okresný súd bol v napadnutom konaní krátkodobo opakovane aj nečinný (napr. od 2. februára 2004 do 19. augusta 2004, od 30. januára 2008 do 10. novembra 2008), avšak v predmetnom prípade skúmanie všetkých neprímeraných časových odstupov medzi jednotlivými úkonmi okresného súdu je celkom jednoznačne nadbytočné, pretože o efektívnom postupe okresného súdu v napadnutom konaní už *prima facie* nemožno hovoriť, pretože okresný súd dlhodobo nevykonával efektívne úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa účastníci konania počas napadnutého súdneho konania nachádzajú, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej dlhodobej nesústredenej činnosti, a teda k zbytočným prieťahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci, ale v dôsledku správania sťažovateľa a v dôsledku postupu okresného súdu. Ústava pritom v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci - a teda vykonanie spravodlivosti - bez zbytočných prieťahov.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadostučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať primerané finančné zadostučinenie vo výške 11 300 € s odôvodnením, že *„Nemajetková ujma u sťažovateľa pramení z pocitov neistoty, krivdy, morálneho utrpenia prameniacych zo situácie navodenej súdom, keď konanie trvá neprímerane dlhú dobu a súd odignoroval právo sťažovateľa na prejednanie veci v primeranej lehote a právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.“*

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že aj konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je dostatočným zadosťúčením pre sťažovateľa. Ústavný súd pritom prihliadol najmä na to, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom najmä pre nesúčinnostné správanie sťažovateľa (pozri bod III/2 tohto nálezu). Podľa názoru ústavného súdu by bolo krajne ústavne nespravodlivé, aby bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťúčinenie pri jeho doslova obštrukčnom správaní v napadnutom konaní.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 4.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátkou za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie ústavnej sťažnosti 15. marca 2015). Za dva úkony vykonané v roku 2015 patrí odmena v sume dvakrát po 139,83 € a režijný paušál dvakrát po 8,39 € (v zmysle § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkove sumu 296,44 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. apríla 2016